

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2018/2034,
annettu 18 päivänä lokakuuta 2018,
tiettyjä pohjakalalajien kalastuksia luoteisilla vesialueilla koskevasta poisheittämissuunnitelmasta
kaudelle 2019–2021

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 6 kohdan ja 18 artiklan 1 ja 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EU) N:o 1380/2013 pyritään lopettamaan asteittain saaliiden poisheittäminen kaikissa unionin kalastuksissa ottamalla käyttöön purkamisvelvoite, joka koskee saalisrajoitusten alaisten lajien saaliita.
- (2) Jotta purkamisvelvoite voidaan panna täytäntöön, asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 6 kohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoiduilla säädöksillä poisheittämissuunnitelmia enintään kolme vuotta kestäväksi alustavaksi kaudeksi, joka voidaan uusia yhteensä kolmella vuodella, yhteisten suositusten perusteella, joita jäsenvaltiot ovat laatineet kuultuaan asianomaisia neuvoa-antavia toimikuntia.
- (3) Komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/2438 ⁽²⁾ vahvistetaan tiettyjä pohjakalakantojen kalastuksia luoteisilla vesialueilla koskeva poisheittämissuunnitelma kaudelle 2016–2018. Toimenpide perustuu Belgian, Irlannin, Espanjan, Ranskan, Alankomaiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan komissiolle toimittamaan yhteiseen suositukseen. Kyseinen asetus on kumottu ja korvattu komission delegoidulla asetuksella (EU) 2016/2375 ⁽³⁾.
- (4) Delegoidussa asetuksessa (EU) 2016/2375 vahvistetaan tiettyjä pohjakalakantojen kalastuksia luoteisilla vesialueilla koskeva poisheittämissuunnitelma kaudelle 2017–2018. Toimenpide perustuu Belgian, Irlannin, Espanjan, Ranskan, Alankomaiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan toimittamaan uuteen yhteiseen suositukseen. Kyseinen asetus on kumottu ja korvattu komission delegoidulla asetuksella (EU) 2018/46 ⁽⁴⁾.
- (5) Komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2018/46 vahvistetaan tiettyjä pohjakalakantojen kalastuksia ja syvänmeren kalastuksia luoteisilla vesialueilla koskeva poisheittämissuunnitelma vuodelle 2018. Toimenpide perustuu Belgian, Irlannin, Espanjan, Ranskan, Alankomaiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan yhteiseen suositukseen.
- (6) Alankomailla, Belgiassa, Espanjalla, Irlannilla, Ranskalla ja Yhdistyneellä kuningaskunnalla on luoteisilla vesialueilla välitön kalastushoitoetu. Kyseiset jäsenvaltiot toimittivat luoteisten vesialueiden neuvoa-antavaa toimikuntaa ja pelagisten kantojen neuvoa-antavaa toimikuntaa kuultuaan komissiolle 31 päivänä toukokuuta 2018 uuden yhteisen suosituksen eräiden pohjakalalajien kalastuksia luoteisilla vesialueilla koskevaksi poisheittämissuunnitelmaksi kaudelle 2019–2021. Yhteistä suositusta muutettiin 30 päivänä elokuuta 2018.
- (7) Asiaankuuluvilta tieteellisiltä elimiltä on saatu tieteelliset lausunnot, joita tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) ⁽⁵⁾ on tarkastellut. Asiaankuuluvista toimenpiteistä keskusteltiin 11 päivänä syyskuuta 2018 pidetyssä asiantuntijaryhmän kokouksessa, johon osallistuivat edustajat 28 jäsenvaltiosta ja komissio sekä tarkkailijana Euroopan parlamentti. STECF havaitsi joidenkin kantojen, kuten punakampelakannan, osalta, ettei yksittäisten kalojen eloonjäämiseste ole välttämättä yhtä korkea kuin muilla lajeilla. Komissio on kuitenkin tarkastellut, mitä suhteellista vaikutusta tällä vapautuksella on koko kantaan ja yksittäisiin kaloihin, ja arvioinut

⁽¹⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/2438, annettu 12 päivänä lokakuuta 2015, tiettyjä pohjakalakantojen kalastuksia luoteisilla vesialueilla koskevasta poisheittämissuunnitelmasta (EUVL L 336, 23.12.2015, s. 29).

⁽³⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2016/2375, annettu 12 päivänä lokakuuta 2016, tiettyjä pohjakalakantojen kalastuksia luoteisilla vesialueilla koskevasta poisheittämissuunnitelmasta (EUVL L 352, 23.12.2016, s. 39).

⁽⁴⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2018/46, annettu 20 päivänä lokakuuta 2017, tiettyjä pohjakalakantojen kalastuksia ja syvänmerenkalastuksia luoteisilla vesialueilla koskevasta poisheittämissuunnitelmasta vuonna 2018 (EUVL L 7, 12.1.2018, s. 13).

⁽⁵⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

tarkastelun tuloksia suhteessa tarpeeseen jatkaa kalastustoimintaa tietojen keräämiseksi, jotta STECF:n huomautukset voidaan huomioon. Tapauksissa, joissa pois heitettävien kuolleiden kalojen suhteellinen määrä on verrattain pieni, komissio katsoo, että kalastuksenhoitoa olisi lähestyttävä käytännöllisellä ja varovaisella tavalla sallimalla väliaikaisia vapautuksia. Jos näin ei tehtäisi, ei voitaisi kerätä tietoja, jotka ovat asianmukaisen ja tarkoin harkitun poisheittämissä hallinnoinnin kannalta välttämättömiä, kun otetaan huomioon purkamisvelvoitteen täysimääräinen voimaantulo.

- (8) Delegoituun asetukseen (EU) 2018/46 sisältyy eloonjäämisasteeseen perustuva vapautus asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettua purkamisvelvoitteesta merroilla ja rysillä Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) suuralueilla 6 ja 7 pyydetävän keisarihumerin osalta. Vapautus perustuu tieteelliseen näyttöön eloonjäämisasteesta. Tätä näyttöä on arvioitu aiempina vuosina, ja STECF on todennut ⁽¹⁾ vapautuksen olevan perusteltu. Uudessa yhteisessä suosituksessa ehdotetaan kyseisen vapautuksen soveltamisen jatkamista. Koska olosuhteet eivät ole muuttuneet, kyseinen vapautus olisi säilytettävä poisheittämissuunnitelmassa kaudelle 2019–2021.
- (9) Delegoituun asetukseen (EU) 2018/46 sisältyy eloonjäämisasteeseen perustuva vapautus, joka koskee vähimmäisviitekokoja pienempää merianturaa, jota pyydetään 80–99 millimetrin ovitrooleilla ICES-alueella 7d kuuden meripeninkulman sisällä rannikosta mutta kartoitettujen kasvualueiden ulkopuolella. Vapautus perustuu tieteelliseen näyttöön eloonjäämisasteesta poisheittämissä yhteydessä. Tätä näyttöä on arvioitu aiempina vuosina, ja STECF on todennut ⁽²⁾ näytön olevan riittävä. Uudessa yhteisessä suosituksessa ehdotetaan kyseisen vapautuksen soveltamisen jatkamista. STECF korosti, ettei kasvualueiden sijainnista ole saatu uusia tietoja ⁽³⁾. Koska kartoitettuja kasvualueita ei tällä hetkellä ole, vapautus voidaan sisällyttää uuteen poisheittämissuunnitelmaa vuosille 2019–2021, mutta jäsenvaltioiden olisi toimitettava asiaankuuluvat tiedot heti, kun tällaisia alueita kartoitetaan.
- (10) Uudessa yhteisessä suosituksessa ehdotetaan, että eloonjäämisasteeseen perustuvaa vapautusta sovelletaan keisarihumeriin, jota pyydetään ICES-suuralueella 7 pohjatrooleilla, joiden silmäkoko on vähintään 100 millimetriä, ja pohjatrooleilla, joiden silmäkoko on 70–99 millimetriä, valikoivien pyydysvaihtoehtojen (TR1- ja TR2-ryhmät) kanssa. Jäsenvaltiot toimittivat tieteellistä näyttöä osoittaakseen pois heitettävän keisarihumerin eloonjäämisasteen kyseisessä kalastuksessa. Näyttö toimitettiin edelleen STECF:lle. Se totesi, että Seltra-trooleilla toteutettu tutkimus on tuottanut riittävästi tietoja eloonjäämisasteesta mutta että on edelleen vaikea arvioida sitä, millaisia kokonaisvaikutuksia aiheutuu keisarihumerin laajaperäiselle kalastukselle, jossa käytetään muita pyydyksiä. STECF huomautti, että oletamus, jonka mukaan eloonjäämisaste on suhteellisen korkea kaikkien pyydysten osalta, tarkoittaa sitä, että poisheittämisaste on suhteellisen pieni kyseisessä kalastuksessa. Sen vuoksi kyseinen vapautus olisi sisällytettävä uuteen poisheittämissuunnitelmaan vuosille 2019–2021.
- (11) Uudessa yhteisessä suosituksessa ehdotetaan, että eloonjäämisasteeseen perustuvaa vapautusta sovelletaan keisarihumeriin, jota pyydetään silmäkooltaan 80–110 millimetrin ovitrooleilla yhdessä valikoivien pyydysvaihtoehtojen kanssa 12 meripeninkulman sisällä rannikosta ICES-alueella 6a. Jäsenvaltiot toimittivat tieteellistä näyttöä osoittaakseen pois heitettävän keisarihumerin eloonjäämisasteen kyseisessä kalastuksessa. Näyttö toimitettiin edelleen STECF:lle, joka totesi, että eloonjäämisastetutkimus on luotettava ja osoittaa suhteellisen korkean eloonjäämisasteen. Sen vuoksi kyseinen vapautus olisi sisällytettävä uuteen poisheittämissuunnitelmaan vuosille 2019–2021.
- (12) ICES-suuralueilla 6 ja 7 millä tahansa pyydyksillä pyydettyjen rauskukalojen eloonjäämisasteesta ei ole saatavilla yksityiskohtaista tieteellistä näyttöä kaikkien vapautuksen piiriin kuuluvien laivastonosien ja niiden yhdistelmien osalta. Joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta eloonjäämisasteen katsotaan kuitenkin olevan yleisesti hyvällä tasolla, mutta tarkempia tietoja tarvitaan. Tällaisen tiedon keräämiseksi kalastusta olisi jatkettava. Tästä syystä komissio katsoo, että vapautus olisi myönnettävä sillä ehdolla, että jäsenvaltiot toimittavat kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotta STECF kykenee arvioimaan kaikilta osin, onko vapautus perusteltu, ja jotta komissio voi toteuttaa uudelleentarkastelun. Jäsenvaltioiden, joilla on välitön kalastuksenhoito, on toimitettava mahdollisimman pian, kuitenkin ennen 31 päivää toukokuuta kunakin vuonna, a) suunnitelma, jolla pyritään parantamaan eloonjäämisastetta ja tilkitsemään STECF:n havaitsemia tietoaikkoja ja jota STECF arvioi vuosittain; b) vuotuiset edistymisraportit, mukaan lukien tiedot eloonjäämisastetta koskeviin ohjelmiin tehdyistä muutoksista tai mukautuksista.
- (13) Rauskukalojen eloonjäämisastetta koskevissa tutkimuksissa on todettu, että marmorirauskun (*Leucoraja naevus*) eloonjäämisaste on huomattavasti alempi kuin muilla lajeilla ja että asiaan liittyvä tieteellinen tietämys on riittämätöntä. Tämän lajin sulkeminen kokonaan pois vapautuksen piiristä estäisi kuitenkin kalastuksen ja tarkoittaisi, ettei tarkkoja tietoja voitaisi enää kerätä. Siksi komissio katsoo, että tämä vapautus tulisi myöntää, mutta ainoastaan yhdeksi vuodeksi. Se katsoo myös, että olisi ensi sijassa tehtävä uusia tutkimuksia ja toteutettava tehokkaampia toimenpiteitä eloonjäämisasteen nostamiseksi ja että asiaa koskevat tiedot olisi toimitettava STECF:lle arviointia varten mahdollisimman pian, kuitenkin ennen 31 päivää toukokuuta 2019.

⁽¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

⁽²⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

⁽³⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

- (14) Uudessa yhteisessä suosituksessa ehdotetaan, että eloonjäämisasteeseen perustuvia vapautuksia sovelletaan punakampelaan, jota pyydetään ICES-alueilla 7d, 7e, 7f ja 7 g riimuverkoilla tai ovitrooleilla. Jäsenvaltiot toimittivat tieteellistä näyttöä osoittaakseen punakampelan eloonjäämisasteen kyseisessä kalastuksessa. Näyttö toimitettiin edelleen STECF:lle, joka totesi, että eloonjäämisastetutkimus on luotettava ja osoittaa suhteellisen korkean eloonjäämisasteen. Sen vuoksi kyseinen vapautus olisi sisällytettävä uuteen poisheittämissuunnitelmaan vuosille 2019–2021.
- (15) Uudessa yhteisessä suosituksessa ehdotetaan, että eloonjäämisasteeseen perustuvia vapautuksia sovelletaan punakampelaan, jota pyytävät puomitrooleilla ICES-alueilla 7a–7k alukset, joiden moottoriteho on enintään 221 kilowattia, joiden pituus on enintään 24 metriä, jotka kalastavat 12 meripeninkulman sisällä rannikosta ja joiden vetoaika on enintään 1,5 tuntia, sekä alukset, joiden moottoriteho on yli 221 kilowattia ja jotka käyttävät väistököyttä tai bentaalisen aineksen vapauttavaa paneelia. Jäsenvaltiot toimittivat tieteellistä näyttöä osoittaakseen punakampelan eloonjäämisasteen kyseisessä kalastuksessa. Näyttö toimitettiin edelleen STECF:lle, joka päätteli, että tieteelliset tiedot ovat korkealaatuiset. STECF korosti kuitenkin, etteivät tiedot kata kaikkia jäsenvaltioita, joita asia koskee, ja että kyseisissä kalastuksissa eloonjäämisasteeseen, joka vaihtelee huomattavasti, vaikuttavat monet tekijät. STECF huomautti myös, että tämän vaihtelevuuden vuoksi ei ole mahdollista arvioida luotettavasti, millaisia vaikutuksia vapautuksella todennäköisesti tulee olemaan. Näissä olosuhteissa vapautus olisi rajoitettava kestoltaan yhteen vuoteen siten, että tietojen kerääminen on edelleen mahdollista, ja jäsenvaltioilla olisi oltava velvollisuus toimittaa asiaankuuluvat tiedot, jotta STECF voi arvioida perusteluja kauttaaltaan ja komissio voi tehdä uudelleentarkastelun. Sen vuoksi kyseinen vapautus voidaan sisällyttää uuteen poisheittämissuunnitelmaan 31 päivään joulukuuta 2019 saakka, ja jäsenvaltioiden, joita asia koskee, olisi suoritettava lisäkokeita ja toimitettava tietoa mahdollisimman pian, kuitenkin ennen 31 päivää toukokuuta 2019, STECF:n tekemää arviointia varten.
- (16) Uudessa yhteisessä suosituksessa ehdotetaan, että eloonjäämisasteeseen perustuvaa vapautusta sovelletaan lajeihin, joita pyydetään merroilla ja rysillä luoteisilla vesialueilla (ICES-suuralueet 5, 6 ja 7). Jäsenvaltiot toimittivat tieteellistä näyttöä osoittaakseen pyydettyjen lajien eloonjäämisasteen kyseisessä kalastuksessa. Näyttö toimitettiin edelleen STECF:lle, joka totesi, että merroilla pyydettyjen lajien eloonjäämisaste on todennäköisesti huomattavan korkea. Sen vuoksi kyseinen vapautus voidaan sisällyttää uuteen poisheittämissuunnitelmaan vuosille 2019–2021.
- (17) Delegoidussa asetuksessa (EU) 2018/46 säädetään purkamisveloitteeseen sovellettavista *de minimis* -poikkeuksista, jotka koskevat tiettyjä kalastuksia. STECF⁽¹⁾ arvioi jäsenvaltioiden esittämän näytön. Sen päätelmä oli, että jäsenvaltioiden toimittamiin asiakirjoihin sisältyi perusteltuja argumentteja siitä, että valikoivuutta on vaikea enää lisätä enempää, ja/tai tahattomien saaliiden käsittelystä aiheutuvista suhteettomista kustannuksista, mitä joissakin tapauksissa tuki kustannuksia koskeva laadullinen arvio. Edellä esitetyn perusteella ja koska olosuhteet eivät ole muuttuneet, on aiheellista jatkaa *de minimis* -poikkeuksia uudessa yhteisessä suosituksessa ehdotettujen prosenttilukujen mukaisesti seuraavissa tapauksissa:
- valkoturska, jota alukset pyytävät pohjatrooleilla ja nuotilla, joiden silmäkoko on vähintään 80 millimetriä (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB ja TX), pelagisilla trooleilla (OTM ja PTM) sekä puomitrooleilla (BT2), joiden silmäkoko on 80–119 millimetriä, ICES-alueella 7d;
 - valkoturska, jota alukset pyytävät pohjatrooleilla ja nuotilla, joiden silmäkoko on vähintään 80 millimetriä (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB ja TX), pelagisilla trooleilla (OTM ja PTM) sekä puomitrooleilla (BT2), joiden silmäkoko on 80–119 millimetriä, ICES-alueilla 7b ja 7c sekä 7e–7k;
 - meriantura, jota alukset pyytävät TBB-pyydyksillä, joiden silmäkoko on 80–119 millimetriä ja joiden valikoivuus on suurempi, ICES-alueilla 7d, 7e, 7f, 7 g ja 7h;
 - meriantura, jota alukset pyytävät riimuverkoilla ja tavallisilla verkoilla ICES-alueilla 7d, 7e, 7f ja 7 g.
- (18) Uudessa yhteisessä suosituksessa ehdotetaan, että purkamisveloitteeseen sovelletaan *de minimis* -poikkeuksia seuraavien lajien osalta:
- kolja, jota alukset pyytävät pohjatrooleilla, nuotilla ja puomitrooleilla, joiden silmäkoko on vähintään 80 millimetriä, ICES-alueilla 7b ja 7c sekä 7e–7k;
 - turska, jota alukset pyytävät pohjatrooleilla, nuotilla ja puomitrooleilla, joiden silmäkoko on vähintään 80 millimetriä, ICES-alueilla 7b ja 7c sekä 7e–7k;

(¹) <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

- piikkimakrilli, jota alukset pyytävät pohjatrooleilla, nuotilla ja puomitrooleilla ICES-suuralueella 6 ja ICES-alueilla 7b–7k;
- makrilli, jota alukset pyytävät pohjatrooleilla, nuotilla ja puomitrooleilla ICES-suuralueella 6 ja ICES-alueilla 7b–7k.
- (19) STECF arvioi jäsenvaltioiden esittämän näytön uusista *de minimis* -poikkeuksista, jotka koskevat pohjatrooleja, nuotia ja puomitrooleja käyttävien alusten pyytämää koljaa, turskaa, piikkimakrillia ja makrillia. Sen päätelmä⁽¹⁾ oli, ettei lisätietoja tarvita. Koska on tarpeen jatkaa kalastustoimintaa ja tietojenkeruuta näiden tietojen toimittamiseksi, kutakin lajia koskevat yksittäiset poikkeukset olisi rajattava kestoltaan yhteen vuoteen ja jäsenvaltioilla olisi oltava velvollisuus toimittaa kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotta STECF kykenee arvioimaan kaikilta osin, onko vapautus perusteltu, ja jotta komissio voi toteuttaa uudelleentarkastelun. Jäsenvaltioiden, joita asia koskee, olisi suoritettava lisäkokeita ja toimitettava tietoa mahdollisimman pian, kuitenkin ennen 31 päivää toukokuuta 2019, STECF:n tekemää arviointia varten. Sen vuoksi näitä poikkeuksia olisi sovellettava väliaikaisesti 31 päivään joulukuuta 2019 saakka.
- (20) Jotta arviot suurimpien sallittujen saaliiden (TAC:t) asettamisessa käytettävistä poisheitettävien saaliiden määristä olisivat luotettavia, jäsenvaltioiden olisi tapauksissa, joissa *de minimis* -poikkeus perustuu tilanteita ja laivastoa koskevien epätäydellisten tietojen ekstrapolaatioon, varmistettava täsmällisten ja todennettävien tietojen toimittaminen koko laivastosta, joka kuuluu kyseisen *de minimis* -poikkeuksen piiriin.
- (21) Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaan poisheittämissuunnitelma voi sisältää teknisiä toimenpiteitä sellaisia kalastuksia tai lajeja varten, joita purkamisvelvoite koskee. Pyydysten valikoivuuden lisäämiseksi ja tahattomien saaliiden vähentämiseksi Kelttienmerellä ja Irlanninmerellä on aiheellista ottaa huomioon joukko valikoivia toimenpiteitä pohjakalalajien kalastuksissa. Jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella STECF totesi, että ehdotetut muutokset valikoivuuden lisäämiseksi luoteisilla vesialueilla ovat yksi alueellisten ryhmien hyvin harvoista yrityksistä lieventää tahattomien saaliiden ongelmaa. Sen vuoksi kyseinen vapautus olisi sisällytettävä uuteen poisheittämissuunnitelmaan vuosille 2019–2021.
- (22) Uudessa yhteisessä suosituksessa ehdotetut toimenpiteet ovat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 4 kohdan, 15 artiklan 5 kohdan c alakohdan sekä 18 artiklan 3 kohdan mukaisia, ja näin ollen ne voidaan sisällyttää tähän asetukseen.
- (23) Komissio on asetuksen (EU) N:o 1380/2013 18 artiklan nojalla ottanut huomioon sekä STECF:n arvioinnin että sen, että jäsenvaltioiden on varmistettava purkamisvelvoitteen täysimääräinen täytäntöönpano 1 päivänä tammikuuta 2019. Poikkeukset tai vapautukset edellyttävät monissa tapauksissa sitä, että kalastustoimintaa ja tietojenkeruuta jatketaan, jotta STECF:n huomautukset voidaan ottaa huomioon. Tässä yhteydessä komissio katsoo, että kalastuksenhoitoa olisi lähestyttävä käytännöllisellä ja varovaisella tavalla sallimalla väliaikaisia poikkeuksia tai vapautuksia. Muussa tapauksessa ei voida kerätä tietoja, jotka ovat asianmukaisen ja tarkoin harkitun poisheittämissuunnitelman hallinnoinnin kannalta välttämättömiä, kun otetaan huomioon purkamisvelvoitteen täysimääräinen voimaantulo.
- (24) Uuden yhteisen suosituksen johdosta on asianmukaista kumota delegoitu asetukset (EU) 2018/46.
- (25) Koska tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet vaikuttavat suoraan unionin alusten kalastuskauden suunnitteluun ja kalastuskauden taloudelliseen toimintaan, tämän asetuksen olisi tultava voimaan heti sen julkaisemisen jälkeen. Tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2019,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Purkamisvelvoitteen täytäntöönpano

Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädettyä purkamisvelvoitetta sovelletaan ICES-suuralueilla 5 (lukuun ottamatta aluetta 5a ja mukaan lukien ainoastaan unionin vedet alueella 5b), 6 ja 7 pohjakalalajien kalastuksissa tämän asetuksen mukaisesti kaudella 2019–2021.

⁽¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

2 artikla

Määritelmät

1. 'Flaamilaisella paneelilla' tarkoitetaan puomitroolin viimeistä suipentuvaa havasosuutta, jonka peräosa on kiinnitetty suoraan troolinperään. Ylä- ja alahavasten silmäkoon on solmujen välistä mitattuna oltava vähintään 120 millimetriä, ja paneelin venytetyn pituuden vähintään 3 metriä.
2. 'Seltra-paneelilla' tarkoitetaan valikoivaa laitetta, joka
 - a) koostuu ylähavaksesta, jonka silmäkoko on vähintään 270 millimetriä (vinoneliösilmä), neljänä paneelina, jotka yhdistetään siten, että kolme 90 millimetrin silmää on kiinnitetty yhteen 270 millimetrin silmään, tai silmäkooltaan vähintään 140 millimetrin ylähavaksesta (neliösilmä);
 - b) on vähintään kolmen metrin pituinen;
 - c) on sijoitettu enintään neljän metrin päähän sulkuköydestä; sekä
 - d) on yhtä leveä kuin troolin ylempi verkko (eli jameesta jameeseen).
3. 'Valikointiristikolla varustetulla laitteella' tarkoitetaan valikoivaa laitetta, joka koostuu kahdesta havaksesta muodostuvaan silmäkooltaan vähintään 200 millimetrin vinoneliösilmäiseen verkkoon neljänä paneelina kiinnitetystä havaksesta ja joka johtaa troolin takaosassa olevaan pakoaukkoon.
4. 'CEFAS-ristikolla' tarkoitetaan valikointiristikolla varustettua laitetta, jonka on kehittänyt Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science ja joka on tarkoitettu keisarihummerisaaliita varten Irlanninmerellä.
5. 'Flip-flap-troolilla' tarkoitetaan hapaasta tehdyllä ristikolla varustettua troolia, joka on kehitetty vähentämään turskan, koljan ja valkoturskan kiinni jäämistä keisarihummerin kalastuksissa.
6. 'Väistököydellä' (flip-up rope) tarkoitetaan pohjapyyntiin tarkoitettujen puomitroolien pyydyksen mukautusta, jonka avulla estetään kivien ja lohkkareiden pääsy trooliin ja siten vahingon aiheutuminen pyydykselle ja saaliille.
7. 'Bentaalisen aineksen vapauttavalla paneelilla' tarkoitetaan paneelia, jossa on suuri silmäkoko tai neliösilmäristikko, joka on asennettu troolin – yleensä puomitroolin – alempaan havaskappaleeseen ja jonka tarkoituksena on vapauttaa mahdollinen bentaalinen aines ja merenpohjan jäte ennen niiden kulkeutumista troolinperään.
8. 'Kelttienmeren suojavyöhykkeellä' tarkoitetaan vesialuetta ICES-alueilla 7f ja 7g ja ICES-alueen 7j siinä osassa, joka sijaitsee leveyspiirin 50° pohjoista leveyttä pohjoispuolella ja pituuspiirin 11° läntistä pituutta itäpuolella.

3 artikla

Keisarihummeria koskeva eloonjäämisasteeseen perustuva vapautus

1. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädettyä eloonjäämisasteeseen perustuvaa vapautusta sovelletaan
 - a) keisarihummeriin (*Nephrops norvegicus*), jota pyydetään merroilla ja rysillä (pyydyskoodit ⁽¹⁾: FPO ja FIX) ICES-suuralueilla 6 ja 7;
 - b) keisarihummeriin (*Nephrops norvegicus*), jota pyydetään pohjatrooleilla, joiden silmäkoko on vähintään 100 millimetriä, ICES-suuralueella 7;
 - c) keisarihummeriin (*Nephrops norvegicus*), jota pyydetään pohjatrooleilla, joiden silmäkoko on 70–99 millimetriä, yhdessä tämän asetuksen 9 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen erittäin valikoivien pyydysvaihtoehtojen kanssa ICES-suuralueella 7;
 - d) keisarihummeriin (*Nephrops norvegicus*), jota pyydetään ovitrooleilla, joiden silmäkoko on 80–110 millimetriä, yhdessä tämän asetuksen 9 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen erittäin valikoivien pyydysvaihtoehtojen kanssa 12 meripeninkulman sisällä rannikosta ICES-alueella 6a.
2. Kun edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyydetty keisarihummeri heitetään pois, se on vapautettava kokonaisuena ja heti alueella, jolta se on pyydetty.

⁽¹⁾ Tässä asetuksessa käytetyillä pyydyskoodeilla viitataan koodeihin, jotka mainitaan valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 8 päivänä huhtikuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EY) N:o 404/2011 liitteessä XI (EUVL L 112, 30.4.2011, s. 1). Kokonaispituudeltaan alle 10-metrinen alusten osalta taulukossa käytetyt koodit viittaavat FAO:n pyydysluokituksen koodeihin.

4 artikla

Merianturaa koskeva elonjäämisasteeseen perustuva vapautus

1. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädettyä elonjäämisasteeseen perustuvaa vapautusta sovelletaan säilyttämisen vähimmäisviitekokoja pienempään merianturaan (*Solea solea*), jota pyytävät ovitrooleilla (pyydyskoodit: OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT ja TX), joiden troolinperän silmäkoko on 80–99 millimetriä, ICES-alueella 7d kuuden meripeninkulman sisällä rannikosta mutta kartoitettujen kasvualueiden ulkopuolella alukset,
 - a) joiden pituus on enintään 10 metriä ja moottoriteho enintään 221 kilowattia; sekä
 - b) jotka kalastavat enintään 30 metrin syvyisessä vedessä ja joiden vetoaika on enintään 1,5 tuntia.
2. Kun edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyydetty meriantura heitetään pois, se on vapautettava heti.

5 artikla

Rauskukaloja koskeva elonjäämisasteeseen perustuva vapautus

1. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädettyä elonjäämisasteeseen perustuvaa vapautusta sovelletaan millä tahansa pyydyksillä luoteisilla vesialueilla (ICES-suuralueet 6 ja 7) pyydettyjen rauskukalojen (*Rajiformes*) suurimpiin sallittuihin saaliisiin.
2. Jäsenvaltioiden, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu, on toimitettava vuosittain mahdollisimman pian, kuitenkin ennen 31 päivää toukokuuta, tieteellistä lisätietoa 1 kohdassa vahvistetun vapautuksen tueksi. Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) arvioi toimitetun tieteellisen tiedon ennen 1 päivää elokuuta kunakin vuonna.
3. Edellä 1 kohdassa vahvistettua vapautusta sovelletaan marmorirauskuun 31 päivään joulukuuta 2019 saakka. Jäsenvaltioiden, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu, on toimitettava mahdollisimman pian ennen 31 päivää toukokuuta 2019 tieteellistä lisätietoa kyseisen vapautuksen tueksi. Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) arvioi toimitetun tieteellisen tiedon ennen 1 päivää elokuuta 2019.
4. Kun 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyydettyjä rauskukaloja heitetään pois, ne on vapautettava heti ja merenpinnan alapuolelle.

6 artikla

Punakampela koskeva elonjäämisasteeseen perustuva vapautus

1. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädettyä elonjäämisasteeseen perustuvaa vapautusta sovelletaan
 - a) punakampelaan (*Pleuronectes platessa*), jota pyydetään riimuverkoilla ICES-alueilla 7d, 7e, 7f ja 7 g;
 - b) punakampelaan (*Pleuronectes platessa*), jota pyydetään ovitrooleilla ICES-alueilla 7d, 7e, 7f ja 7 g;
 - c) punakampelaan (*Pleuronectes platessa*), jota alukset, joiden enimmäismoottoriteho on yli 221 kilowattia, pyytävät puomitrooleilla (BT2), jotka on varustettu väistököydellä tai bentaalisen aineksen vapauttavalla paneelilla, ICES-alueilla 7a–7k;
 - d) punakampelaan (*Pleuronectes platessa*), jota alukset, joiden moottoriteho on enintään 221 kilowattia tai pituus enintään 24 metriä, jotka on rakennettu kalastamaan 12 meripeninkulman sisällä rannikosta ja joiden keskimääräinen vetoaika on enintään 1,5 tuntia, pyytävät puomitrooleilla (BT2) ICES-alueilla 7a–7k.
2. Edellä 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuja vapautuksia sovelletaan väliaikaisesti 31 päivään joulukuuta 2019 saakka. Jäsenvaltioiden, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu, on toimitettava mahdollisimman pian, kuitenkin ennen 31 päivää toukokuuta 2019, tieteellistä lisätietoa kyseisten vapautusten tueksi. Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea arvioi kyseiset tiedot ennen 1 päivää elokuuta 2019.
3. Kun 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyydetty punakampela heitetään pois, se on vapautettava heti ja merenpinnan alapuolelle.

7 artikla

Merroilla ja rysillä pyydettyjä lajeja koskeva elonjäämisasteeseen perustuva vapautus

1. Asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädettyä elonjäämisasteeseen perustuvaa vapautusta sovelletaan merroilla ja rysillä ICES-suuralueilla 5 (lukuun ottamatta aluetta 5a ja mukaan lukien ainoastaan unionin vedet alueella 5b), 6 ja 7 pyydettyihin lajeihin.

2. Kun 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyydetty kala heitetään pois, se on vapautettava heti.

8 artikla

De minimis -poikkeukset

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 1 kohdassa säädetään, kyseisen asetuksen 15 artiklan 5 kohdan c alakohdan nojalla saa heittää pois seuraavat määrät:

- a) valkoturkskaa (*Merlangius merlangus*) enintään kuusi prosenttia vuonna 2019 ja enintään viisi prosenttia vuosina 2020 ja 2021 pohjatrooleilla ja nuotilla, joiden silmäkoko on vähintään 80 millimetriä (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB ja TX), pelagisilla trooleilla (OTM ja PTM) sekä puomitrooleilla (BT2), joiden silmäkoko on 80–119 millimetriä, ICES-alueella 7d pyytävien alusten kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;
- b) valkoturkskaa (*Merlangius merlangus*) enintään kuusi prosenttia vuonna 2019 ja enintään viisi prosenttia vuosina 2020 ja 2021 pohjatrooleilla ja nuotilla, joiden silmäkoko on vähintään 80 millimetriä (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB ja TX), pelagisilla trooleilla (OTM ja PTM) sekä puomitrooleilla (BT2), joiden silmäkoko on 80–119 millimetriä, ICES-alueilla 7b ja 7 c sekä 7e–7k pyytävien alusten kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;
- c) merianturaa (*Solea solea*) enintään kolme prosenttia riimuverkoilla ja tavallisilla verkoilla ICES-alueilla 7d, 7e, 7f ja 7 g pyytävien alusten kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;
- d) merianturaa (*Solea solea*) enintään kolme prosenttia TBB-pyydyksillä, joiden silmäkoko on 80–119 millimetriä ja jotka on varustettu flaamilaisella paneelilla, ICES-alueilla 7d, 7e, 7f, 7 g ja 7h pyytävien alusten kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;
- e) koljaa (*Melanogrammus aeglefinus*) enintään seitsemän prosenttia vuonna 2019 pohjatrooleilla, nuotilla ja puomitrooleilla, joiden silmäkoko on vähintään 80 millimetriä, ICES-alueilla 7b ja 7c sekä 7e–7k pyytävien alusten kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;
- f) turskaa (*Gadus morhua*) enintään seitsemän prosenttia vuonna 2019 pohjatrooleilla, nuotilla ja puomitrooleilla, joiden silmäkoko on vähintään 80 millimetriä, ICES-alueilla 7b ja 7c sekä 7e–7k pyytävien alusten kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;
- g) piikkimakrillia (*Trachurus* spp.) enintään seitsemän prosenttia vuonna 2019 pohjatrooleilla, nuotilla ja puomitrooleilla ICES-suuralueella 6 ja ICES-alueilla 7b–7k pyytävien alusten kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista;
- h) makrillia (*Scomber scombrus*) enintään seitsemän prosenttia vuonna 2019 pohjatrooleilla, nuotilla ja puomitrooleilla ICES-suuralueella 6 ja ICES-alueilla 7b–7k pyytävien alusten kyseisen lajin vuotuisesta kokonaissaaliista.

2. Edellä 1 kohdan e–h alakohdassa vahvistettuja *de minimis* -poikkeuksia sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2019 saakka. Jäsenvaltioiden, joilla on välitön kalastuksenhoitoetu, on toimitettava mahdollisimman pian, kuitenkin ennen 31 päivää toukokuuta 2019, tieteellistä lisätietoa kyseisen poikkeuksen tueksi. Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea arvioi toimitetun tieteellisen tiedon ennen 1 päivää elokuuta 2019.

9 artikla

Erityiset tekniset toimenpiteet Kelttienmeren suojavyöhykkeellä

1. Kalastusalusten, jotka harjoittavat pohjatrooli- tai nuottakalastusta Kelttienmeren suojavyöhykkeellä, on 1 päivästä heinäkuuta 2019 käytettävä jotakin seuraavista pyydysvaihtoehdoista:

- a) 110 millimetrin troolinperä, jossa on 120 millimetrin neliösilmäpaneeli ⁽¹⁾;
- b) 100 millimetrin T90-troolinperä;
- c) 100 millimetrin troolinperä, jossa on 160 millimetrin neliösilmäpaneeli.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, alusten, jotka harjoittavat pohjatrooli- tai nuottakalastusta ja joiden saaliista yli viisi prosenttia on keisarihummeria, on käytettävä jotakin seuraavista pyydysvaihtoehdoista:

- a) 300 millimetrin neliösilmäpaneeli; kokonaispituudeltaan alle 12 metrin pituiset alukset saavat käyttää 200 millimetrin neliösilmäpaneelia;
- b) Seltra-paneeli;

⁽¹⁾ Neliösilmäpaneelit on asennettava kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30 päivänä maaliskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/98 (EYVL L 125, 27.4.1998, s. 1) 7 artiklan mukaisesti.

- c) Lajitteluristikko, jonka tankojen väli on 35 millimetriä, sellaisena kuin se on määriteltyä asetuksen (EY) N:o 850/98⁽¹⁾ liitteessä XIV a, tai vastaava valikointiristikolla varustettu laite;
- d) 100 millimetrin troolinperä, jossa on 100 millimetrin neliösilmäpaneeli.
3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, pohjatroolilla tai nuotalla pyytävien alusten, joiden saaliista on yli 55 prosenttia valkoturskaa tai 55 prosenttia merikroottia, kummeliturskaa tai lasikampelaa yhteensä, on käytettävä jotakin seuraavista pyydysvaihtoehdoista:
- a) 100 millimetrin troolinperä, jossa on 100 millimetrin neliösilmäpaneeli;
- b) 90 millimetrin T90-troolinperä ja pidennysosa;
- c) 80 millimetrin troolinperä, jossa on 160 millimetrin neliösilmäpaneeli;
- d) 80 millimetrin troolinperä, jossa on 2 metrin pituinen 100 millimetrin neliösilmäsyylinteri.
4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, pohjatroolilla tai nuotalla ICES-alueella 7f pituuspiirin 5° läntistä pituutta itäpuolella pyytävien alusten, joiden saaliista on alle 10 prosenttia turskakaloja (*Gadidae*), on käytettävä 80 millimetrin troolinperää, joka on varustettu 120 millimetrin neliösilmäpaneelilla.
5. Sellainen valikoiva pyydys tai laite, joka STECF:n tekemän arvioinnin mukaan on erityispiirteiltään vähintään yhtä valikoiva koljan, turskan ja valkoturskan osalta, voidaan lisätä edellä mainittujen pyydysvaihtoehtojen joukkoon.

10 artikla

Erityiset tekniset toimenpiteet Irlanninmerellä

1. Kalastusalusten, jotka harjoittavat pohjatrooli- tai nuottakalastusta ICES-alueella 7a (Irlanninmerellä), on 1 päivästä tammikuuta 2019 noudatettava 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistettuja teknisiä toimenpiteitä.
2. Alusten, jotka harjoittavat pohjatrooli- tai nuottakalastusta, joiden troolinperän silmäkoko on vähintään 70 millimetriä ja alle 100 millimetriä ja joiden saaliista yli viisi prosenttia on keisarihummeria, on käytettävä jotakin seuraavista pyydysvaihtoehdoista:
- a) 300 millimetrin neliösilmäpaneeli; kokonaispituudeltaan alle 12 metrin pituiset alukset saavat käyttää 200 millimetrin neliösilmäpaneelia;
- b) Seltra-paneeli;
- c) Lajitteluristikko, jonka tankojen väli on 35 millimetriä, sellaisena kuin se on määriteltyä asetuksen (EY) N:o 850/98 liitteessä XIV a;
- d) CEFAS-ristikko;
- e) Flip-flap-trooli.
3. Alusten, jotka harjoittavat pohjatrooli- tai nuottakalastusta ja joiden saaliista yli 10 prosenttia on koljaa, turskaa ja rauskukaloja yhteensä, on käytettävä jotakin seuraavista pyydysvaihtoehdoista:
- a) 120 millimetrin troolinperä;
- b) valikoiva trooli, jossa on 600 millimetrin silmäpaneelit ja 100 millimetrin troolinperä.
4. Pohjatroolilla tai nuotalla pyytävien alusten, joiden saaliista on alle 10 prosenttia koljaa, turskaa ja rauskukaloja yhteensä, on käytettävä 100 millimetrin silmäkoon troolinperää ja 100 millimetrin neliösilmäpaneelia. Tätä säännöstä ei sovelleta aluksiin, joiden saaliista yli 30 prosenttia on keisarihummeria.
5. Sellainen valikoiva pyydys tai laite, joka STECF:n tekemän arvioinnin mukaan on erityispiirteiltään vähintään yhtä valikoiva koljan, turskan ja valkoturskan osalta, voidaan lisätä edellä mainittujen pyydysvaihtoehtojen joukkoon.

11 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen 31 päivään joulukuuta 2021 saakka.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 850/98, annettu 30 päivänä maaliskuuta 1998, kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla (EYVL L 125, 27.4.1998, s. 1).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä lokakuuta 2018.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER
